

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Četvrto tromjesečje 2018.
JUŽNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog ćemo tromjesečja čitati i slušati iskustva iz Južne azijskopacifičke divizije, koja obuhvaća četrnaest zemalja: Bangladeš, Brunei, Kambodžu, Indoneziju, Laos, Maleziju, Mijanmar, Filipine, Singapur, Šri Lanku, Tajland, Istočni Timor, Vijetnam i Pakistan.

U tom dijelu svijeta živi jedna milijarda ljudi, uključujući 1,4 milijuna adventista. To znači da na svakih 707 ljudi dolazi jedan adventist.

Sedam projekata za ovo tromjesečje odnose se na središta utjecaja koja će izgraditi vjernici Kršćanske adventističke crkve kako bi se povezali s mjesnim stanovništvom. Središte utjecaja može biti prodavaonica knjiga, knjižnica, vegetarijanska zalagajnica ili prostorija za čitanje.

Ovog tromjesečja ćemo posebno naglasiti dva takva središta utjecaja u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji:

- ◆ Adventistička međunarodna škola Korat u gradu Nakhon Ratchasima na Tajlandu.
- ◆ Središte za istinski život (*Essential Life Center*) u Battambang u Kambodži.

Ovog ćemo tromjesečja slušati iskustva o nadnaravnoj munji i anđelima u bijeloj odori, koja dolaze iz Istočnog Timora, gdje su adventistički misijski projekti prije tri godine poduprti darom trinaeste subote; kao i molitvu za mačku s Filipina, gdje će vjernici primiti darove od ovoga tromjesečja. Nećete željeti propustiti niti iskustva o svijetlećoj knjizi i adventističkom psu iz Indonezije koji je poštovao subotu i čak je odbijao jesti meso.

Dodaci misijskim iskustvima

Ako želite oživiti ove događaje dok iznosite vijesti, posjetite facebook stranicu facebook.com/missionquarterlies na koju svakog tjedna postavljamo nove slike.

Ako želite pročitati još neka dobra iskustva, posjetite našu stranicu: bit.ly/ssd-archive, gdje ćete naći sva iskustva iz te divizije.

Hvala vam što ohrabrujete djecu da budu misijski opredjeljena!

Andrew McChesney, urednik

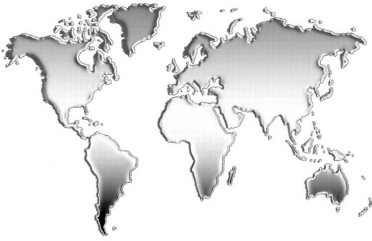
Projekti za ovo tromjesečje

Dar trinaeste subote pomoći će u sljedećim projektima:

- ◆ Zdravstveno središte Better Living (Bolji život) u Lahoreu u Pakistanu.
- ◆ Adventistička međunarodna škola u Koratu na Tajlandu.
- ◆ Središte za istinski život u Batambangu u Kambodži.
- ◆ Okupljalište za mlade u Maleziji.
- ◆ Obrazovno središte u Lake Sebu na Filipinima.

Projekti za djecu:

- ◆ Jedanaest učionica za subotnju školu u Maleziji.

6. listopada 2018.
Viđenje Boga
Tajland

Na sjevernom Tajlandu nalazi se grad Korat, u kojem je dvogodišnji dječak Lambeth Srivatanapa spavao u krevetu sa svojom majkom. Bilo je kasno u noć, skoro ponoć, kad se dogodilo nešto što im je zauvijek promijenilo život.

Mali Lambeth je iznenada počeo plakati i vikati: “Mama, pogledaj! Bog je ovdje, i rekao mi je da idem u crkvu.”

Majka je bila zbunjena i uplašena, pa se skrila pod pokrivač.

“Sve je u redu mama.” tješio ju je Lambeth.

Majka je provirila ispod pokrivača.

“Je li otišao?” upitala je.

“Da, otišao je.” odgovorio je dječak.

Sljedećeg jutra Lambeth je rekao majci: “Hajde, idemo u crkvu.”

Majka je bila iznenađena. Njezina obitelj, kao i mnoge obitelji na Tajlandu, uopće nije bila kršćanska. Oni nikada nisu niti razgovarali o crkvi, a kamoli da su bili u nekoj od njih. Pitala se je li netko govorio Lambethu o Bogu ili je možda čuo nešto preko televizije.

“On je samo mali dječak.” pomislila je. “Možda će zaboraviti na sve.” Odgovorila mu je: “Podsjeti me sljedeće godine, pa ću te na tvoj rodendan povesti u crkvu.”

Lambeth više nije spominjao odlazanje u crkvu, ali je želio čuti nešto više o Bogu. Počeo je moliti majku da mu čita događaje i iskustva iz Biblije. Majka je željela da joj sin bude sretan, pa mu je kupila dječju Bibliju i počela mu čitati po malo svakog dana. Biblijski događaji i iskustva su oduševili majku. Čitala je kako je Isus hodao po vodi i kako je uskrisio

Jairovu dvanaestogodišnju djevojčicu. Čitala je kako je Isus pretvorio vodu u groždani sok i kako je Petar ulovio ribu u kojoj se nalazio novčić.

“Jesu li svi ti izvještaji istiniti?” pitala se majka. “Kako je sve to moguće?”

Lambeth nije sumnjao u istinitost biblijskih izvještaja. Uživao je slušati majku kako mu čita i povjerovao je u sve te riječi.

Prošla je godina dana i Lambeth je uz veliku tortu proslavljao svoj treći rođendan. Kad se njegova obitelj okupila oko stola, on se okrenuo prema majci i rekao:

“Mama, vrijeme je da idemo u crkvu.”

Majka je bila iznenađena što se on sjetio crkve, ali je shvatila da su tijekom protekle godine puno čitali o Bogu. Željela je održati obećanje.

“U redu, ići ćemo,” rekla je.

Tjedan dana kasnije Lambeth je bio u crkvi zajedno s majkom i ujakom. Jako mu se sviđjelo.

“Nikada ranije nisam vidio crkvu,” kaže on, “bilo je nevjerojatno!”

Molio je da dođu i sljedećeg tjedna, tako da su ga njegova majka i ujak počeli dovoditi svakog tjedna. A onda im se priključio i njegov otac. I nedugo zatim su majka, otac i ujak predali svoja srca Isusu.

Danas Lambeth ima jedanaest godina i pohađa peti razred Adventističke međunarodne škole u Koratu. Majka ga je poslala u tu školu jer je željela da on dobro nauči engleski jezik, tako da ga je učio od vrtičke dobi.

Tijekom jutarnjeg bogoslužja u školi koju polazi stotinu i pedesetero učenika, Lambeth je ispričao iskustvo kako je on postao kršćanin.

“Ovo je priča o tome kako sam ja postao kršćanin,” počeo je govoriti Lambeth.

U adventističkoj školi se naučio moliti. Naučio je i svoj omiljeni biblijski redak iz Mateja 7,7 gdje Isus kaže: “Molite,

i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!”

“Meni se sviđaju ove riječi jer je to Božje obećanje da će mi On dati kad nešto zatražim od Njega.” kaže Lambeth.

Kad ga pitate što se dogodilo te noći kad je imao dvije godine, čelo mu se nabora i on kaže da se sjeća kao kroz maglu. Vidio je nešto “sjajno” u sobi i čuo je meki glas koji mu govori: “Idi u crkvu.”

Ta riječ ga je tada zbunila, jer on nikada ranije nije čuo za riječ “crkva” i nije znao što to znači.

Dok smo razgovarali s Lambethom u adventističkoj školi, njegova majka je sjedila pored njega i sve je to potvrdila.

Majka vjeruje da je Bog iskoristio Lambetha kako bi došao do njezine obitelji.

“Ja sam doznala za Bibliju preko njega,” kaže ona. “Čitala sam mu biblijske događaje i izvještaje. Oni su nas doveli k Bogu.”

Dio dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi novi kampus u Adventističkoj međunarodnoj školi u Koratu, kako bi mogla prihvatiti još učenika. Hvala vam na vašim darovima.

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Tajland i grad Nakhon Ratchasima. Korat je čest naziv ovoga grada.
- ◆ Pogledajte Lambetha na linku: bit.ly/Lambeth-Thailand.
- ◆ Pronađite slike za ovo iskustvo s linka: bit.ly/fb-mq.

13. listopada 2018.

Zanemarena prijateljica

Tajland

Čulo se školsko zvono u 9.50, i djevojčica Varotai Phodi pridružila se svojim prijateljima iz osmog razreda u brzom trku u učionicu s petnaestominutnog odmora u Koratu na Tajlandu.

U dvorištu adventističke škole u Koratu ugledala je prijateljicu Kapon iz devetog razreda, pa je otišla popričati s njom. I prije nego što je primijetila, već je bilo 10.05 — vrijeme da se vrati u učionicu.

Kad je stigla u učionicu, sjela je za svoj stol, okrenula se k svojoj najboljoj prijateljici Bam i nasmiješila joj se. Bam je skrenula pogled, a Varotai je bila začuđena.

“Kako si?” šapnula joj je.

“Dobro,” rekla je Bam gledajući na drugu stranu.

Bam nije zvučala dobro. Varotai joj je još nekoliko puta šapnula nešto za vrijeme nastave, ali Bam nekako nije bila svoja. Izgledala je tužno i bila je začuđujuće tiha. Varotai se pitala zbog čega se Bam ponaša tako čudno i iznenada se sjetila da je možda loše volje zbog onoga što se dogodilo na odmoru. Sjetila se da je vidjela Bam kako stoji sama u blizini učionice dok je ona razgovarala s Kapon.

Za vrijeme ručka Varotai i Bam sjele su da zajedno jedu kao i obično, ali nisu razgovarale. Varotai se osjećala vrlo neugodno dok je birala rižu, brokulu i mrkvu koju joj je njezin otac pripremio za ručak. Nije znala što da učini.

Nakon jela je pospremila svoju kutiju za ručak i otišla oprati ruke. Željela se nasamo pomoliti.

“Bože, ja ne znam što da činim.” rekla je. “Stvarno sam tužna zbog svoje najbolje prijateljice jer ne razgovaramo.

Molim Te, pokaži mi što da radim i daj mi hrabrosti da razgovaram s njom te da joj se ispričam ako sam je rastuzila time što sam je zanemarila tijekom odmora.”

Otišla je sjesti za svoj stol u učionici. Nije bila sigurna kamo je Bam otišla.

Kad je zazvonilo zvono, Bam se vratila u učionicu zajedno s drugim osmašima. Varotai ju je pogledala. Bam je opet sklonila pogled.

Nakon nekoliko minuta Varotai je nešto šapnula Bam. Na njezino olakšanje, Bam je i njoj nešto šapnula. Uskoro su ove djevojčice opet razgovarale kao nekad.

Nakon nekog vremena u šaputanju, Varotai je šapnula sljedeće: “Oprosti što sam bila kod druge prijateljice, a tebe sam ostavila samu; žao mi je što si se osjećala napušteno.”

“U redu je.” rekla je Bam.

Kad se Varotai vratila kući tog poslijepodneva, u samoći se pomolila Bogu.

“Hvala Ti što si mi pomogao da se pomirim s prijateljicom.” zahvalila se.

Danas je Varotai i dalje najbolja prijateljica Bam i Kapon, i sve tri djevojčice zajedno uživaju u druženju u školi.

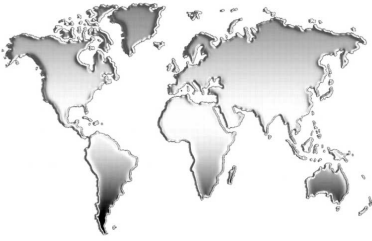
Dio dara trinaeste subote pomoći će Varotainoj školi da izgradi novi kampus. Nove učionice će pomoći da se ova škola proširi i do dvanaestog razreda, a ne samo do devetog, i tako će moći primiti više učenika. Hvala vam na vašim misijskim darovima.

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Tajland, Nakhon Ratchasima. Korat je uobičajeni naziv toga grada.
- ◆ Pogledajte Varotai na linku: bit.ly/KK-Phodi
- ◆ Dodatne slike možete pronaći na stranici: bit.ly/fb-mq
- ◆ Pročitajte još o Varotai i njezinoj molitvi u ovoj knjizi.

Nevjerojatna priroda

- ◆ Nacionalni cvijet Tajlanda je orhideja; ima ih preko 1.500 različitih vrsta, a žive u šumama; Tajland je jedan od najvećih svjetskih izvoznika orhideja.
- ◆ Današnji Tajland je nekada bio poznat kao Sijam, i iz te zemlje potječu sijamske mačke. Iako je nekada bilo čak dvadeset i tri vrste sijamskih mačaka, danas ih ima samo šest. Kad se na vjenčanju mladenki pokloni sijamska mačka, to smatraju srećom.
- ◆ Stanovnici Lopburi imaju tradicionalni festival majmuna, kao zahvalnost majmunima koji su se nastanili u blizini njihovog sela i tako pomalo doveli mnoge turiste svake godine. Dvije tone voća, mesa, sladoleda i druge hrane posluži se na toj proslavi.

20. listopada 2018.

Molitva za roditelje

Tajland

Johrel Milton P. Galube promijenio je čak četiri škole za četiri godine. Svaki put kada bi prešao u novu školu, morao je ponovno tražiti nove prijatelje.

Dosadilo mu je seliti se i zaželio je ostati na jednom mjestu.

Ali selidba nije bila njegov najveći problem. Kad je imao sedam godina, njegovi roditelji su dobili poslove u različitim gradovima na Tajlandu. Njegova majka je bila odgajateljica u vrtiću u Pataji, dok je njegov otac bio nastavnik matematike u Muakleku, udaljenom pet sati vožnje.

Johrel je živio s ocem, dok je njegov mali brat ostao s majkom. Majka i brat su dolazili u posjet svakog vikenda. Stizali bi autobusom uvečer, tako da su zajedno išli na bogoslužje subotom u crkvu. Nedjelja je bila poseban dan za obitelj, i tada su išli na plivanje i na različite sadržaje uz plažu. A onda bi se rano u ponedjeljak ujutro morali vratiti natrag.

Johrelu se u početku dopao takav raspored. Bio je zauzet u adventističkoj školi tijekom tjedna, i radovao se vikendima koje će provesti s majkom. Uvijek mu je donosila posebnu hranu.

“Bio sam vrlo uzbuđen kad bi stigla u petak uvečer; nisam znao što će ona donijeti.”

Ali onda mu je počela sve više nedostajati. Želio je da mu roditelji žive zajedno. Rekao je ocu svoju želju, tako da su se njih dvojica moliti za to.

“Dragi Bože, molim Te, pomози da se naša želja ostvari,” molio se Johrel. “Molim Te, Gospodine, sve ću učiniti za ovu

želju. Bit ću dobar dječak. Učinit ću sve što treba i služiti ću Tebi.”

Johrel i otac su se za ovo molili pune dvije godine. A onda je jednog dana otac rekao Johrelu da su njemu i njegovoj majci ponudili posao u istom gradu, u Koratu. Johrel je bio sretan kad je čuo tu novost — ali se iznenada nečeg sjetio i više nije bio siguran da to želi.

“Zašto?” upitao je otac. “Meni se tamo sviđa.”

Johrel je želio da njegovi roditelji žive zajedno, ali nije želio iz početka stjecati nove prijatelje u novoj školi.

“Bio sam zahvalan Bogu što je ponovno spojio moju obitelj,” kaže on. “Ali, mislio sam ovako: Zašto ne bismo mogli živjeti zajedno ovdje? Zbog čega se moramo seliti?”

Johrel se te večeri molio za taj izazov. Dok je razgovarao s Bogom, shvatio je da je bio sebičan jer je želio da ostane, više nego da njegova obitelj ponovno bude zajedno.

Sljedećeg dana je rekao ocu: “U redu, ja sam spreman. Hajdemo se preseliti.”

Johrel, koji sada ima deset godina, sretan je u novom domu i školi. On pohađa četvrti razred adventističke škole. Njegovi roditelji rade u toj školi, a njegov brat ide u vrtić.

“Kad smo se preselili, molio sam se da steknem prijatelje, i dobru kuću, a da i dalje mogu učiti o Bogu,” kaže on. “Bog je odgovorio na moje molitve. Meni je ovdje zabavno. Zahvalan sam Bogu što imam nove prijatelje.”

Johrel se raduje danu kad se više nikada neće rastaviti od svoje obitelji i prijatelja. Njegov omiljeni biblijski redak nalazi se u Ivanu 4,14 gdje Isus kaže: “A tko pije od vode koju ću mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjeti. Štoviše, voda koju ću mu dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni.”

“Ovaj redak mi govori da se, kad Isus dođe, više nikada neću morati brinuti o smrti ili o tome hoću li ostaviti obitelj,” kaže Johrel. “Ako pijem od te vode, uvijek ću ih moći vidjeti. Ali da bi mogao piti od te vode, trebam poštovati De-

set zapovijedi. Meni se to doista sviđa. Samo zamislite što ćete sve vidjeti kad pijete tu živu vodu i kad budemo na Nebu i vidimo svoje prijatelje i obitelj ponovno zajedno.”

Dio dara trinaeste subote pomoći će da se u Johrelovoj adventističkoj školi sagradi lijepi kampus kako bi još više učenika moglo učiti o Isusu. Hvala vam na vašim darovima!

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Tajland, Nakhon Ratchasima. Uobičajeni naziv toga grada je Korat.
- ◆ Pogledajte Johrela na linku: bit.ly/Johrel-Galube.
- ◆ Dodatne slike možete preuzeti sa stranice: bit.ly/fb.mq.

Iz povijesti

Rani misijski rad u Tajlandu obavljali su uglavnom Kinezi. Prvi obraćenik Tajlandanin bio je mladić koji se obratio 1925. godine. Kasnije je postao pomoćni upravitelj Adventističkog lječilišta i bolnice u Bankoku.

27. listopada 2018.

Otac se razbolio

Tajland

Otac je poslao svoja dva sina u Adventističku međunarodnu školu u Tajlandu, jer je želio da dobro nauče engleski jezik.

Nakon samo dva mjeseca u školi, njegov šestogodišnji sin, Jeremy Pangputipong, počeo ga je moliti da sudjeluje u posebnom božićnom programu u školi. Jeremy je vježbao program za svoje roditelje, pjevao je, glumio i recitirao.

“Želim da dođeš i pogledaš predstavu!” rekao je dok je od uzbuđenja skakutao oko oca. “Želim da dođeš i vidiš predstavu!” Otac se složio.

Dan prije predstave otac je pojeo komad svinjskog mesa zbog kojeg se razbolio. Cijelu noć je proveo u kupaonici.

Ujutro je njegova zabrinuta žena rekla: “Bilo bi najbolje da odeš u bolnicu. Ne želim te izgubiti.”

“Otići ću u bolnicu, ali tek nakon večerašnje predstave,” odgovorio je otac.

Kad je te večeri ušao u dvoranu, osjetio je da je učinio pogrešku. Bilo mu je toliko loše da nije čuo predstavu i bojao se da će se onesvijestiti. Konačno se program završio, a on je čuo poziv: “Molimo vas da nam se pridružite na večeri koju smo pripremili za vas.”

Otac nije želeo jesti. Umjesto toga, uzeo je neki sok i grožđe sa stola, u nadi da će mu to umiriti bol u želucu. Rekao je ženi da će ih pričekati u automobilu.

Otac se odmarao na zadnjem sjedištu automobila nekoliko minuta, ali je onda osjetio da mu se povraća. Izišao je iz automobila i povratio na ulici. Pokušao je pozvati suprugu mobitelom, ali se ona nije javljala.

U tom trenutku se onesvijestio. Pao je na cestu, a njegovo je lice udarilo u rubnjak pokraj automobila.

Sljedeće čega se otac sjeća je učitelj koji je stajao pored njega. Njegov nos i čelo su jako krvarili. "Molim vas, pozovite moju ženu," rekao je.

Nekoliko trenutaka kasnije njegova žena ga je stavila u automobil i zajedno sa sinovima odvezla do bolnice.

Dječaci su bili prestrašeni kad su vidjeli da im je otac ozlijeđen, tako da se Jeremy odmah počeo moliti njihovom obiteljskom idolu na jeziku tai. Ali se tada predomislio i prebacio se na molitvu Oče naš na engleskom.

"Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime Tvoje!" rekao je dječak izgovarajući riječi iz pjesmice koju su učili u adventističkoj školi. "Dođi kraljevstvo Tvoje! Budi volja Tvoja kako nebu tako i na zemlji! Kruh naš svagdanji daj nam danas! I otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima svojim! I ne uvedi nas u napast nego nas izbavi od zla! Jer je Tvoje kraljevstvo i moć i slava zauvijek. Amen."

Nakon što je završio s molitvom, Jeremy se nastavio moliti na jeziku tai: "Dragi Isuse, molim Te, nemoj uzeti mojega oca. On je dobar čovjek. Molim Te, pomoz mu i zaštit ga."

Onda je Jeremy još jednom ponovio molitvu Oče naš i svoju molitvu nakon nje. Tako se molio u krug, sve dok nisu stigli u bolnicu.

Otac je bio u bolovima, ali se divio suosjećajnosti svojega mlađeg sina.

"Bio sam tako sretan," rekao je sjećajući se toga. "Nisam znao da moj sin može učiniti nešto za mene. On se molio za mene!"

Otac se također divio tome kako je škola za samo dva mjeseca uspjela naučiti njegovog sina da se moli.

"Moj sin je sve lijepo iznio," rekao je.

U bolnici su liječnici učinili rentgenski snimak jagodične kosti i ustvrdili da je povrijeđena. Ali liječnik je rekao da nije potrebna operacija.

Tijekom svih pretraga u bolnici Jeremy je držao oca za ruku i molio se. Nastavio se moliti i kod kuće. Njegov desetogodišnji brat je slijedio njegov primjer, pa se i on molio za oca.

Ocu je uskoro bilo dobro, ali dječaci se svejedno nisu prestali moliti. Svake večeri su se molili za odmor i da ne sanjaju ružne snove.

Kad Jeremy vidi nekoga na ulici kome je potrebna pomoć, on se odmah pomoli za tu osobu. "On vjeruje da će, kad se za nekoga pomoli, toj osobi biti bolje," kaže otac.

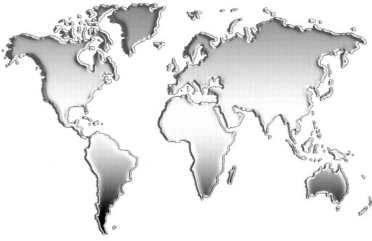
Ponekad se otac pridruži molitvama svojih sinova nebeskom Bogu.

"Ja podržavam svoje sinove ako oni žele vjerovati u Krista," kaže otac. "Ne smeta mi niti ako jednoga dana odluče promijeniti vjeru i postati kršćani. Oni će i dalje biti moji sinovi."

Dio dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi kampus za Adventističku međunarodnu školu u Tajlandu, kako bi još više učenika moglo učiti o Isusu. Molite se da djeca poput Jeremyja saznaju za Boga kroz ovu školu. Hvala vam na vašim darovima.

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Tajland, Nakhon Ratchasima. Uobičajeni naziv toga grada je Korat.
- ◆ Pogledajte Jeremyja, njegovog oca i brata na: bit.ly/Jeremy-Thailand.
- ◆ Slike možete pronaći na: bit.ly/fb-mq.

3. studenoga 2018.

Liječnici u nevjerici

Kambodža

Oštra bol je prošla Marininim želucem, i zbog toga se morala sagnuti. Sljedećeg dana je ta bol postala još jača. Toliko ju je boljelo da je šesnaestogodišnja djevojčica plakala u svojoj kući u selu O Moni, u Kambodži.

Otac je posjeo djevojčicu i njezinu majku na motocikl i odvezao ih u bolnicu u drugom po veličini gradu u Kambodži, Batambangu, koji je sedam kilometara udaljen od njih.

Liječnici su predložili snimanje ultrazvukom kako bi pronašli razlog boli. Rezultati su ih zabrinuli, pa su učinili još jedno snimanje. S tim nalazima u ruci liječnik je zabrinuto prišao ocu.

“Vaša kći ima tumor.” rekao je. “Moramo ga izvaditi.”

Liječnik je popunio neke obrasce i rekao Marininim roditeljima da donesu sve potrebne isprave te da trebaju platiti tri stotine američkih dolara kako bi je operirali za tri dana.

Kod kuće je otac okupio obitelj — majku, Marinu i još troje veće djece — zbog posebne molitve. Obitelj se molila i sljedećeg dana. Trećeg dana ponovno su se okupili kao obitelj da se pomole prije odlaska u bolnicu.

“Oče koji si na Nebu, moja mlađa kći ima bolest koja traži operaciju,” molio se otac. “Ti znaš da smo mi zabrinuti jer ne znamo što će liječnici pronaći. Mi nemamo novca za operaciju, i moramo ga posuditi.”

Dok se otac molio, počela je padati jaka kiša udarajući po krovu kuće. Marina je bila u ozbiljnim bolovima i plakala je. Svi članovi obitelji su plakali s njom.

“Oče, Ti si Bog koji ima moć učiniti sve,” rekao je otac. “Molim Te, pomozimo mojoj kćeri.”

Kad je otac završio s molitvom, zazvonio je njegov mobilni telefon. Bio je to liječnik.

“Zašto niste doveli djevojku?” upitao je. “Vrijeme je da počnemo operaciju.”

Otac je objasnio da im je kiša onemogućila dolazak. Ta obitelj nije imala automobil.

“Čim prestane kiša, odmah dođite,” rekao je liječnik zabrinuto.

Obitelj je ponovno kleknula na molitvu.

“Gospodine, Ti znaš koji problem imamo,” rekao je otac. “Znaš da kiša lije i da ne možemo stići do bolnice. Pomozi nam da našoj kćeri ne treba operacija.”

Dvadeset minuta kasnije kiša je prestala.

Dok se Marina penjala na motocikl, primijetila je da se osjeća bolje pa je predložila da otkazu odlazak. Otac je ipak tražio da pođu u bolnicu.

Marinina sestra i dva brata su obećali da će se moliti kod kuće.

U bolnici je otac shvatio da je zaboravio ponijeti potrebne isprave. Tako liječnik nije mogao krenuti s operacijom, pa je naručio novi ultrazvučni pregled.

“Ne mogu vjerovati!” rekao je dok je gledao rezultate. “Sve izgleda potpuno dobro.”

Ponovio je još jednom snimanje. Rezultati su bili isti: nema tumora. Učinili su i treći snimak.

Naposlijetku je liječnik rekao u nevjerici: “Nije vam potrebna operacija, možete ići kući.”

Marina je bila presretna.

“Znala sam!” uzviknula je. “Ja vjerujem u Isusa, i znala sam da će On učiniti nešto da mi neće biti potrebna operacija!”

Pozvala je majku i javila joj dobre vijesti.

“Ovo je Božja sila!” rekla je.

Sve troje djece koja su ostala kod kuće i molila se, počelo je skakati od radosti.

“Zahvalni smo Bogu što je izliječio našu sestru!” rekla je Marinina starija sestra Sokhom, koja je tada imala sedamnaest godina.

Ovo čudo donijelo je veliku promjenu u njihovom domu, prisjeća se Sokhom. Ona i njezina dva brata i sestra, koji su se ranije slabo zanimali za krštenje, počeli su proučavati Bibliju i krstili su se.

Sve četvero djece su sada odani vjernici adventističke crkve. Marina je danas zdrava dvadesetsedmogodišnja majka. Sokhom ima dvadeset i osam godina i radi kao biblijska učiteljica i studentica je prve godine na sveučilištu. Studira nutricionizam i radit će u adventističkom vegetarijanskom restoranu u Batambangu.

Dio dara trinaeste subote će pomoći da se sagradi središte utjecaja na dva kata u kojem će biti otvoren i taj restoran. Hvala vam na vašim darovima.

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Batambang u Kambodži.
- ◆ U Kambodži se uvijek prvo pišu prezimena.
- ◆ Pogledajte Sokhom na: bit.ly/Kong-Sokhom.
- ◆ Slike možete pronaći na: bit.ly/fb-mq.

10. studenoga 2018.

Oprost za pokušaj ubojstva

Istočni Timor

Pijani čovjek ušao je u prodavaonicu u gradu Lospalos u Istočnom Timoru. Psovao je i govorio neljubazne riječi o Eduu Wachumuri, dvadesetomogodišnjem prodavaču koji je radio u toj prodavaonici. Rugao se adventističkoj crkvi.

Tihom i skromnom čovjeku Eduu se te riječi nisu dopale pa je ljubazno upozorio čovjeka da prestane. Čovjek se još više naljutio i odlučio je ubiti Edua. Ali kad je vidio druge kupce u prodavaonici, odustao je.

“Večeras ću te ubiti,” prijetio je dok je izlazio iz prodavaonice.

Te večeri je Edu začuo kucanje na zadnjim vratima prodavaonice. Prišao je vratima, koja su bila zatvorena lancima, i provirio kroz otvor da vidi tko je to.

U tom trenutku je koplje prošlo kroz otvor.

U djeliću sekunde Edu je pokretom ruke uspio promijeniti smjer kretanja koplja. Ipak, vrh koplja mu je posjekao nos.

Vlasnik prodavaonice, Zelindo, koji je također adventist, pronašao je Edua i hitno ga odveo u bolnicu. Eduova obitelj je stajala oko bolničkog kreveta i već je s mržnjom govorila o tome kako će ubiti čovjeka koji je bacio koplje kroz vrata. Napadač je bio isti čovjek koji je toga dana prijetio Eduu.

Zelindu se nije dopao tijekom razgovora pa je pomislio: “Da samo gledam kako se ovi ljudi ubijaju međusobno? Ne, moram ih zaustaviti.”

Zelindo se obratio Eduu koji je ležao u bolničkom krevetu. Rekao mu je: “Da te nešto pitam. Koliko puta je Isus rekao da trebamo oprostiti svojoj braći?”

Edu je znao odgovor. Kao dio njegovog posla on je išao na tjedne biblijske satove sa Zelindom. Sjetio se retka iz Mateja 18,21.22, gdje je Petar upitao Isusa: "Gospodine, ako brat moj pogriješi protiv mene, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?" Isus mu je odgovorio: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset i sedam puta."

Zelindo je pogledao Edua. "Koliko puta je rekao Isus da trebamo opraštati braći?"

"Zapravo, sedam puta sedamdeset," odgovorio je Edu.

"A što je s tobom?"

"Ja ću mu oprostiti."

Njegova obitelj je bila zaprepaštena.

"Što?" rekao je Eduov brat. "Skoro te je ubio."

Dva dana kasnije, Edu se vratio na posao u prodavaonicu. Zelindo ga je vraćao kući, ali Edu je želio ostati jer se osjećao dobro. Nedugo zatim u prodavaonicu je došla policija i pitala Edua želi li da njegov napadač završi u zatvoru. Edu je odmahnuo glavom.

"Ja sam mu oprostio," rekao je.

Ipak, policija je zatvorila napadača i ostavila ga u zatvoru nekoliko tjedana. Nakon toga su ga pustili.

Uskoro su svi u gradu počeli pričati o tome kako je Edu oprostio čovjeku koji ga je pokušao ubiti. Ljudi su bili zadivljeni.

"Zbog čega?" upitao je netko.

"Da se to meni dogodilo, ja bih ga vjerojatno ubio," rekao je netko drugi.

Zelindo se nada da će ljudi shvatiti da im i Bog želi oprostiti, baš kao što je Edu oprostio. Edu i njegova majka su kršteni, a Zelindo se nada da će još više ljudi slijediti njihov primjer.

"Svi pričaju o Eduu i njegovoj odluci da oprostiti, i nitko to ne razumije," kaže on. "To je Božja sila."

Dio dara trinaeste subote, koji se prikupljao 2015. godine, pomogao je da se u Istočnom Timoru, u glavnom gradu Dili,

sazida prva adventistička škola. Hvala vam na vašim novčanim darovima!

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite Istočni Timor na zemljovidu.
- ◆ Upitajte djecu o njihovim iskustvima po pitanju praštanja. Bi li oni mogli oprostiti nekome tko ih je pokušao ubiti, kao što je to učinio Edu? Što oni misle, zbog čega je Edu oprostio tom čovjeku?
- ◆ Pogledajte Zelinda na: bit.ly/Edu-Wachumura.
- ◆ Pronađite dodatne slike na: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misija Timor ima samo jednu crkvu s 573 vjernika. Istočni Timor ima 1.266.000 stanovnika, što znači da na 2.363 ljudi dolazi jedan vjernik adventističke crkve.
- ◆ 98% stanovništva u Istočnom Timoru su rimokatolici, jer su nekad bili portugalska kolonija. Ostalih 2% su protestanti i muslimani.

17. studenoga 2018.
Nadnaravna munja
Istočni Timor

Koliko ste najduže pješačili?

Jednog dana je pastor Inaciu de Costa krenuo u dugačku šetnju na otoku Istočni Timor. Morao je putovati iz svojeg mjesta do grada Lospalos, pedeset kilometara, i onda do brdskog sela Luro. Morao je razgovarati s misionarom u tom selu.

Inaciu se probudio rano, doručkovao ono što mu je žena pripremila i uzeo svoju Bibliju i kišobran. Na tom tropskom otoku kiše padaju često i iznenada. I tako je pješice krenuo na put.

Inaciu se zaustavljao da posjeti nekoliko vjernika crkve koji su živjeli usput, moleći se i čitajući Bibliju s njima. U Istočnom Timoru nema mnogo adventista, tako da nije imao puno mjesta na kojima je trebao stati. Ali ti posjeti su ga usporili, tako da je bio tek na pola puta do sela kad je pao mrak.

Inaciu je pogledao u zvjezdano nebo i pitao se što da radi. Imao je još dvadeset i pet kilometara pred sobom kroz džunglu i brdski predio kako bi stigao do sela. Bio je gladan jer od doručka nije jeo ništa. Zaboravio je ponijeti baterijsku svjetiljku.

Počela je padati kiša. Inaciu je otvorio svoj kišobran i pomislio: "Ako se vratim kući, imam dvadeset i pet kilometara, a ako nastavim do sela imam isto dvadeset i pet kilometara."

Molio se Bogu da ga vodi. Odlučio je nastaviti putovanje sve do sela. Kiša je u početku padala polako. Ali kako se Inaciu penjao prema vrhu brda, kiša je postajala sve jača.

Čuli su se gromovi i vidjele su se munje. Uskoro je bio duboko u džungli. Usred kiše i gromova čuo je i neku huku. Bio je to zvuk vode, ali on nije mogao ništa vidjeti. Spopao ga je strah.

Pomislilo je: “Moja obitelj ne zna kojim sam putom krenuo u selo. Ako upadnem u rijeku, može me odvesti do ocjena pa se mogu utopiti.”

Molio se: “Bože, ako je Tvoja volja, molim Te, mi pomoz da stignem do sela.”

Inaciu je stajao u mjestu oko pet minuta, pitajući se što da radi. A onda je svijetla munja zaparala nebom i on je mogao vidjeti rijeku.

Inaciu se ponovno pomolio: “Gospodine, ako je Tvoja volja, molim Te, odvedi me do sela. Učini da munja svijetli duže.”

Minutu kasnije, ponovno je munja proparala nebo, i Inaciu je mogao jasno vidjeti rijeku ispred sebe. Na njegovo iznenađenje, munja nije nestala, već je nastavila svijetliti kao sunce i osvjetljavati mu put.

Vidio je drveće koje je rijeka iščupala. Otrčao je do ruba vode i, skačući s jednog debla na drugo, prešao je rijeku. Kad je došao na drugu stranu, munja je nestala uz jaku grmljavinu. Osvjetljavala je rijeku sveukupno oko dvije minute.

Inaciu se odmah zahvalio Bogu na tom čudu.

Nekoliko sati kasnije, u ponoć, stigao je u selo i ispričao misionaru čudo s munjom. Dva čovjeka su se zajedno pomolila i zahvalila Bogu što je Inaciu sretno stigao.

Dio dara trinaeste subote 2015. godine pomogao je da se sagradi prva adventistička škola u glavnom gradu Istočnog Timora, Dili. Na otoku ima samo 573 adventista, a sveukupno ima 1,2 milijuna stanovnika. Škola igra vrlo važnu ulogu u učenju ljudi o Isusu.

Misijski izazovi

- ◆ Ovaj događaj se odigrao 2008. godine. Inaciu de Costa sada služi kao tajnik Misije Timor.
- ◆ Pogledajte Inacia na: bit.ly/Inaciu-lightning.
- ◆ Slike možete pronaći na: bit.ly/fb.mq.
- ◆ Glavna hrana u Istočnon Timoru je riža. Druge namirnice su kukuruz, slatki krumpir, kasava i taro. Omiljeno voće i povrće su banane, lubenice, mango, papaja i kokos, kao i kupus, špinat, grah i luk. Mnoge obitelji uzgajaju svinje, koze i perad zbog mesa, a ribolov je također bitan izvor hrane.

Vaši darovi na djelu

Dio dara trinaeste subote pomogao je da se prije tri godine otvori Adventistička međunarodna škola Timor-Leste u glavnom grad Istočnog Timora Dili. Pročitajte iskustva iz Istočnog Timora u ovim Vijestima iz svijeta.

24. studenoga 2018. Čuvari u bijelom Istočni Timor

Trideset izviđača je sa svojim odraslim prijateljima iznajmilo kamion za vožnju u subotu poslijepodne, iz Dilija, glavnog grada Istočnog Timora.

Krenuli su na naporno putovanje. Uputili su se kako bi pronašli tri djevojčice kojima su roditelji zabranili da dolaze u crkvu subotom.

Jedan sat kasnije izviđači su stigli do sela Remeksi, gdje su djevojčice živjele. Stali su u vrstu, malo stupali i izveli nekoliko izviđačkih vježbi. Dijelili su traktate mještanima sela. Pronašli su one tri djevojčice i molili se s njima.

Pastor Inaciu, koji je organizirao ovo putovanje, molio se posljednji. “Molim Te, Gospodine, blagoslovi ove tri djevojčice i pomози im da Ti uvijek budu vjerne.” rekao je.

Djevojčice su bile sretne što su vidjele svoje prijatelje. I one su bile u izviđačima, a čak su bile i krštene dok su bile učenice u Diliju. Ali kad su se vratile kući, njihovi roditelji su bili bijesni zbog njihove odluke da slijede Isusa. Rekli su im da ne mogu svetkovati subotu.

Uskoro je pala večer, i pastor Inaciu je pozvao vozača kamiona da dođe po izviđače i da ih vrate u Dili. Skupina je čekala i čekala, ali kamioni nisu stizali.

“Gdje su kamioni?” upitao je pastor Inaciu mladog čovjeka koji se brinuo za prijevoz.

“Vlasnik ne želi da vas vrati u Dili,” odgovorio je mladić.

“Zašto ne? Pa mi trebamo vratiti izviđače natrag u Dili. Tamo ih čekaju njihovi roditelji.”

Pastor Inaciu je doznao da se vlasnik bojao vratiti izviđače natrag u Dili.

Nekoliko roditelja je bilo ljutito zbog toga što su izviđači došli u selo i prijetili su da će prebiti vozača kamiona, tako da im on više nije htio pomoći.

Pastor Inaciu je okupio izviđače.

“Hajdemo se pomoliti pa ćemo se vratiti pješice,” rekao im je. “Treat će nam oko sedam sati.”

Dok je on govorio, približavala im se skupina ljutih seljana sa štapovima. Kad su čuli da se izviđači namjeravaju vratiti u Dili, seljani su im rekli: “Ne, vi se ne možete vratiti!”

Jedan seljanin je uperio štap u pastora Inaciua. “Neka vaš vođa istupi,” rekao je.

Pastor je rekao da je on spreman na to, ali se pitao: “Ako ja odem, tko će čuvati ovo tridesetero izviđača?” Rekao je: “Tko će biti odgovoran za njih ako im se nešto dogodi?”

Seljani su još jače počeli zahtijevati da Inaciu ode s njima.

“Čekajte me ovdje,” rekao je Inaciu izviđačima. “Ja moram ići.”

Kad je otišao, izviđači su posjedali po ulici. Držeći se zajedno, molili su se. Dok su se smjenjivali u molitvi, začuli su bijesne glasove ljudi koji su im se približavali. Iako su glasovi zvučali ljutito, izviđači su žmirili. Iznenada se ton glasova promijenio od ljutitosti do zaprepaštenosti. Topot njihovih stopala govorio je da oni bježe.

Nekoliko trenutaka kasnije pastor Inaciu se vratio izviđačima s hranom i čak dva kamiona. Seljani su gladnim izviđačima pripremili veliki obrok i iznajmili kamione o svojem trošku da ih vrate kući.

Što se zapravo dogodilo? Horda seljana je namjeravala isprebijati izviđače, pa čak neke i ubiti, dok su sjedili i molili se. Ali kad su prišli djeci koja su se molila, iznenada su vidjeli skupinu jakih muškaraca u bijelim dugačkim odorama kako stoje oko izviđača. Ova iznenadna pojava moćnih zaštitnika zaprepastila je seljane.

“Uplašili smo se,” rekao je jedan od njih kasnije pastoru. “Vidjeli smo ljude u bijelim odorama kako štite izviđače, pa smo se uplašili i pobjegli.”

Vjera izviđača, uključujući i one tri djevojčice iz sela, još je više ojačala nakon tog dana.

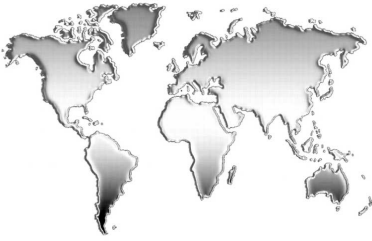
“Mladi ljudi su se učvrstili u vjeri zbog onoga što je Bog učinio za njih,” posvjedočio je pastor Inaciu. “Bog ih je zaštitio svojim anđelima dok su se molili.”

Dio dara trinaeste subote 2015. godine pomogao je da se izgradi prva adventistička škola u glavnom gradu Istočnog Timora, Dili.

Hvala vam na vašim darovima!

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Dili u Istočnom Timoru.
- ◆ Spomenuti događaj odigrao se 2009. godine. Mnogi tadašnji izviđači su danas crkveni vođe u Istočnom Timoru.
- ◆ Inaciu de Costa danas služi kao tajnik Misije Timor.
- ◆ Pogledajte Inacia na: bit.ly/Inaciu-angels.
- ◆ Fotografije možete pronaći na: bit.ly/fb-mq.

1. prosinca 2018.
Mačka na molitvi
Filipini

Hiacint Adap je bio u petom razredu kad je primijetio da se nešto čudno događa s obiteljskom mačkom. Njihov dom nalazi se na Filipinima.

Svaki put kada bi Hiacint sa svojim roditeljima i braćom i sestrama sjeo da jede oko stola, majka bi postavila i tanjur hrane na pod za mačku. Ta je hrana trebala spriječiti mačku da se penje po stolu dok obitelj jede.

Ali jednoga dana je primijetio da mačka ne jede. Umjesto toga, mačka je gledala u hranu, promatrala obitelj i čekala. Hiacintov otac se molio za hranu.

“Dragi Gospodine, hvala Ti na hrani koju ćemo jesti,” rekao je. “Molim Te, neka bude na blagoslov i snagu da Ti služimo. Amen.”

Čim je otac završio molitvu, Hiacint je bacio pogled na mačku i vidio kako je počela jesti.

“Pogledajte!” rekao je. “Imamo mačku koja se moli!”

Otac i majka su bili iznenađeni što mačka počinje jesti tek nakon molitve.

Za sljedeći obrok majka je u mačkinu posudu stavila rižu i ribu. Mačka je došla do posude, pogledala u hranu, a zatim u ljude.

Dok se otac molio za hranu, Hiacint je nakratko pogledao.

Kad je otac rekao “Amen”, mačka se sagnula i jela.

Hiacintova braća i sestre nisu mogli vjerovati da bi se mačka zapravo htjela moliti. Tako su odlučili učiniti jedan pokus. Nekoliko sati kasnije, kad obitelj nije jela za stolom, stavili su hranu u posudu i postavili je ispred mačke.

Mačka je pogledala u hranu, pa u radoznanu djecu. Nije jela. Hiacint je prekinuo tišinu.

“Amen!” rekao je.

Istog trenutka je mačka počela jesti hranu.

Mačka je Hiacinta naučila jednu bitnu pouku iz Salomonovih Izreka 22,6: “Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.” Ta je mačka postala dio njihove obitelji kao mala, tako da je rasla promatrajući oca, majku i djecu kako se mole za svaki obrok. Kad je mačka ostarjela, čekala je da se mole kako bi i ona jela.

I Hiacintovi roditelji su slijedili ovu Salomonovu mudrost. Oni su pažljivo učili njega i ostalih devetero djece da vole Boga svim srcem i da Mu se uvijek zahvaljuju, uključujući i zahvalnost za hranu.

I tako su Jacint i njegova braća i sestre odrasli i ostali vjerni Bogu. Jacint se oženio i dobio dva sina, a služio je kao misionar u Zimbabveu u Južnoj Africi. Danas živi u rodnim Filipinima i radi kao blagajnik u Južnoj azijskopacifičkoj diviziji, koja se sastoji od četrnaest zemalja, od Pakistana pa sve do Indonezije.

Hiacintu je drago što je njihova mačka čekala na molitvu prije obroka. “Upućuj dijete prema njegovu [Gospodnjem] putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega,” kaže on.

Dio dara trinaeste subote pomoći će da se otvori škola za djecu i odrasle, u kojoj će i odrasli moći naučiti čitati, u Lake Sebu na Filipinima. Molite se za one koji će učiti čitati da kroz Bibliju upoznaju Boga. Hvala vam na vašim darovima.

Misijski izazovi

- ◆ Pronadite Filipine na zemljovidu.
- ◆ Upitajte djecu jesu li mogli vidjeti kako se Bog otkriva i kroz njihove kućne ljubimce. Kako se Bog otkriva kroz prirodu?

- ◆ Dodatne slike možete preuzeti s: bit.ly/fb.mq.
- ◆ Godine 1905. G. A. Irwin, predsjednik Australijske unije, posjetio je Filipine na svojem putu za Generalnu konferenciju, gdje je preporučio da pošalju misionare i započnu rad u Manili. Kao odgovor, iz Australije je na kraju godine stigao R. Y. Coldwell i uspješno prodavao zdravstvene i vjerske knjige na španjolskom jeziku.
- ◆ Godine 1925. ljudi s Filipina su po prvi puta čuli adventnu poruku na njihovom jeziku tagalog, a propovijedao ju je Filipinac Bibiano Panis. Kao rezultat krstilo se 104 ljudi, i osnovali su crkvu sa 116 vjernika.

8. prosinca 2018.
Jaka svjetlost
Indonezija

U indonezijskom selu Momoda jedan je čovjek udario Petra štapom kad je Petar izišao iz automobila.

“Kako se usuđuješ krstiti mojega sina!” rekao je ljutito, mlateći štapom prema Petru.

Nekoliko ljudi mu se pridružilo u udaranju Petra štapom. Dječak tog čovjeka, koji je imao jedanaest godina, je sve to promatrao.

Petrova žena i njihovo troje djece nisu mogli učiniti ništa kako bi mu pomogli, pa su plakali.

Ali ljutiti seljani su načinili pogrešku. Upravo se Petar — a ne dječak od jedanaest godina — krstio toga dana.

“Tata, ja se nisam krstio!” vikao je dječak. Dječak je volio automobile i samo je sjeo da se provoza s Petrom do oceana, gdje je bilo krštenje.

Seljani su prestali tući Petra. Čovjek je zgrabio svojega sina za ruku i skupina ljudi se razišla.

Petar je znao da ovo nije kraj priče, pa je požurivao obitelj da krenu kući. Rekao je Ayupu, koji je bio student misionar i koji ga je podučavao Bibliju, da pođe s njima.

Nedugo zatim seljaci su se počeli pitati: “Zašto smo ih pustili? Zašto smo tukli samo Petra, a ne i misionara? Moramo potražiti misionara.”

Mnoštvo se okupilo oko Petrove kuće oko 21.30 sati. Vani je bilo mračno. U tom selu uopće nije bilo struje.

Ayup i obitelj su već bili na svojim koljenima u svjetlosti uljne svjetiljke, i molili su se Bogu da ih zaštiti: “Gospodine, pomози mi kako bih mogao biti blagoslov ovom selu i kako bih ih ohrabrio,” molio se Ayup. “Zaštiti nas.”

Seljani su mahali velikim palicama i bili su spremni uletjeti u kuću. Ali kad su pokušali provaliti u dvorište, jasna jaka svjetlost obasjala je kuću. Preneraženi, seljani su ustuknuli i pokrili oči. Svjetlost je bila jaka kao sunčeva, i nije bilo jasno odakle dolazi. Seljane je snašla panika, pa su pobjegli u mrak.

Ayup i obitelj u kući nisu znali ništa o svjetlosti. I dalje su klečali pored uljne svjetiljke, i mogli su samo čuti zvukove mnoštva kako se udaljava u noći.

Sljedećeg dana jedan seljanin je rekao Ayupu o ovoj čudesnoj svjetlosti.

“Bila je to svjetlost, jasna jaka svjetlost, koja je prekrila kuću!” rekao je. “Pokušali smo ući u dvorište, ali nismo mogli jer je svjetlost bila prejaka.”

Ayup je bio zadivljen kad je čuo ovo svjedočenje.

“Od tada se više ne bojim što mi ljudi mogu učiniti, jer ja znam da će Bog zaštititi one koji su Mu vjerni i koji Mu se mole,” kaže on.

Vaši misijski darovi će pomoći misionarima kao što je Ayup da dijele Radosnu vijest o Isusovom skorom dolasku s ljudima širom svijeta. Hvala vam na vašim darovima!

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Halmaheru, najveći otok na otočju Maluku u Indoneziji.
- ◆ Pogledajte Ayupa na: bit.ly/Ayup-Antukali.
- ◆ Ayup ima dvadeset i devet godina, i on je radio kao misionar u pokretu Tisuću misionara. On je student koji završava studij ekonomije.
- ◆ Pronađite još slika uz ovo iskustvo na: bit.ly/fb-mq.

15. prosinca 2018.
Gospodar mora
Indonezija

Nakon što je stigao na indonezijski otok Buru, mladi student misionar Armi osjećao je veliki teret na srcu.

Dodijeljeno mu je da radi jednu godinu u selu gdje nije bilo adventista. Ali on nije bio siguran kako da započne rad.

Jedne večeri su ga dva seljana pozvala s njima na ribolov, i on je drage volje prihvatio poziv. Pogledali su u nebo i vidjeli da im je vrijeme naklonjeno. Nadali su se da će uhvatiti dosta ribe.

Njih troje je ušlo u mali drveni čamac i otplovili su na ocean.

Kad je čamac bio dosta udaljen od obale, vrijeme se iznenada promijenilo. Počeo je puhati strašan vjetar. Počela je padati obilna kiša. Veliki valovi udarali su u čamac. Armi i njegova dva prijatelja su grčevito izbacivali vodu, ali kad im to nije pomoglo, bacili su svoj pribor za ribolov u ocean. Činili su sve što su mogli da olakšaju čamac kako ne bi potonuli.

Ali ništa im nije pomoglo. Konačno je Armijev prijatelj rekao da taj čamac može izdržati samo jednu osobu, a dvoje od njih će morati skočiti u ocean.

Armi nije znao plivati, ali je rekao: “Ja sam misionar i ja idem prvi.”

Prijatelj je rekao: “Ne, ti ostani u čamcu, jer smo mi grešnici.”

I drugi prijatelj je rekao: “Ako ti preživiš, moći ćeš pomoći mnogim ljudima.”

Armi je bio zadivljen što su ova dva njegova prijatelja, koja su bila oženjena i imala djecu, bila spremna umrijeti

da bi on mogao živjeti. Ali on nije želio da oni umru. Obuzeo ga je očaj. Osjećao je kao da je bio potpuni promašaj u svojem misionarskom radu.

Dok su valovi zalijevali čamac, Armi je iznenada osjetio tihi glas: “Moli se.”

“Kakva divna zamisao!” uzviknuo je Armi. Ali on je želio kleknuti kako bi se pomolio. Držeći se za konopac, namjestio se u čamcu koji se ljuljao. Zatvorivši oči, duboko je uzdahnuo i povikao: “Gospodine, pomози nam! Spasi nas jer znamo da Ti to možeš!”

Vičući iz sve snage, ponovio je molitvu: “Gospodine, pomози nam! Spasi nas jer znamo da Ti to možeš!”

Armi je svoju molitvu ponavljao tri minute. A onda je rekao: “Amen!” i otvorio oči.

U tom trenutku oluja je prestala. Vjetar je prestao puhati, a ocean se smirio. Tamni oblaci su se razišli, a svjetlost zvijezda počela je prodirati.

Armi je bio u šoku, pa je uzviknuo: “Gospodine, neizmjereno Ti hvala!”

Njegova dva prijatelja su plakala od radosti dok su upravljali čamcem na povratku prema obali. Na putu prema obali ugledali su ribarsku mrežu koju su izbacili tijekom oluje, pa su zastali i pokupili je. Mreža je bila prepuna ribe.

Kad su pristali na obalu, seljani su potrčali do njih da ih pozdrave. Oni su vidjeli kako isplivavaju, i bojali su se da su potonuli u oluji. Zbunjeni, pitali su ih što se dogodilo, a Armijevi prijatelji su s nestrpljenjem svjedočili o odgovoru na molitvu.

Seljani su tada željeli kupiti one čudesno uhvaćene ribe. Toliko ribe nisu nikada uhvatili.

Nakon takve večeri, ljudi su se rado okupljali oko Armija da čuju iskustvo o oluji. Postavljali su mu mnoga pitanja o Isusu. Četvero ljudi se krstilo.

Danas, tri godine kasnije, selo ima svoju adventističku crkvu s dvadesetak vjernika koji idu na bogoslužje svake

subote. Armi danas ima dvadeset i četiri godine i studira teologiju. On želi postati pastor.

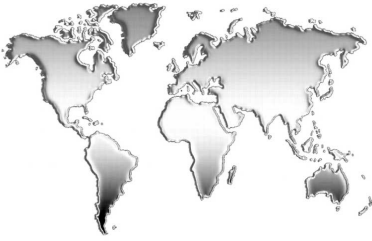
“Uvijek ću se sjećati čuda na oceanu!” kaže on.

Misijski izazovi

- ◆ Pronađite na zemljovidu Burum, treći najveći otok u otočju Maluku u Indoneziji.
- ◆ Upitajte djecu: “Da ste vi bili na čamcu s dva prijatelja, i da su dvojica morala skočiti u ocean, tko bi to bio? Zašto?”
- ◆ Pogledajte Armija na: bit.ly/Armi-Indonesia.
- ◆ Fotografije možete pronaći na: bit.ly/fb.mq.

Iz povijesti

Adventna vijest se u Indoneziji započela propovijedati 1900. godine, kad je R. W. Munson, misionar iz crkve u Singapuru, otvorio misiju u Padangu, na zapadnoj obali Sumatre. Jedan od njegovih prvih obraćenika bio je Taj Hong Siang, kineski kršćanski propovjednik koji je kao siroče bio u Munsonovom sirotištu u Singapuru. Godine 1903. istočnoin-dijski arhipelag postao je misijsko polje Australske unije.

22. prosinca 2018.
Knjiga koja svijetli
Indonezija

Kad je u indonezijsko područje Papua sletio misijski zrakoplov s dvije mlade misionarke, seljani su plesali i pjevali.

Radosna proslava trajala je duže od jednog sata u tom selu bez škole, klinike i bez ikakvih dobrobiti vanjskog svijeta. Do tog sela može se doći jedino zrakoplovom.

Darron Boyd (45), koji je pomogao da se kod njih smjeste dvije studentice misionarke, promatrao je sa zaprepaštenjem i okrenuo se prevoditelju koji ih je pratio tijekom leta.

“Što oni govore?” upitao je Darron.

Prevoditelj je sa suzama koje su se spuštale niz obraze odgovorio: “Oni kažu: ‘Tako smo sretni što će nam naša djeca moći čitati Božju riječ!’”

Kad je zrakoplov otišao, dvije misionarke (jedna je imala devetnaest, a druga dvadeset i jednu godinu), koje su bile iz drugog dijela Indonezije, krenule su na posao tako što su otvorile malu školu.

Nitko iz sela nije znao čitati. Selo je imalo dvije stotine stanovnika.

Mnogi seljani su bili oduševljeni što su došle misionarke, ali neki su bili i sumnjičavi. Žena koja je najviše sumnjala u njih bila je žena seoskog poglavice. Ona nije znala čitati knjige koje su ove dvije djevojke donijele, pa je upozoravala druge seljane da ih se čuvaju.

Ove dvije djevojke su bile ljubazne prema njoj, a nedugo nakon što su stigle u selo, poklonile su joj knjigu o biblijskim vjerovanjima. Poglavličina žena je bila zadovoljna poklonom, iako nije znala čitati. Knjigu je stavila pokraj svojega kreveta.

Jedne noći ova se žena iznenada probudila. Bio je mrak, a ona je vidjela svjetlo u kolibi. Kad se okrenula, vidjela je da njezina knjiga svijetli.

Žena je pažljivo podigla knjigu da je pregleda. Zbog čega ova knjiga svijetli u mraku? Nije mogla shvatiti što se događa.

Dok je pregledavala knjigu, pojavila se još jasnija svjetlost u sobi. Žena je pogledala i ugledala visokog sjajnog muškarca kako stoji u kolibi. Prije nego što je uspjela progovoriti, čovjek je rekao: "Ova knjiga govori o Noi, koji je pripremao svijet na uništenje. On je ljudima govorio istinu, baš kao što ove djevojke govore istinu ljudima iz ovog sela. Možeš potpuno vjerovati onome čemu te one uče."

A onda je čovjek nestao.

Čim se pomolilo jutarnje sunce, žena je požurila ispričati drugima u selu o onome što je vidjela i čula.

"Anđeo me je sinoć posjetio!" govorila je uzbuđeno. "Anđeo me je sinoć posjetio!"

Seljani nikada nisu vidjeli anđela, ali su vjerovali da anđeli imaju bijelu kožu i da govore istinu.

Uskoro je cijelo selo čulo za anđela, i svi su bili nestrpljivi da čuju učenja iz Biblije kojima će ih učiti dvije djevojke misionarke. Za osam mjeseci krstilo se dvadeset i troje ljudi.

Seoski poglavica, koji nije vidio knjigu koja svijetli niti anđela, bio je toliko oduševljen iskazom svoje žene da je razrušio dio njihovog doma kako bi sagradili malu adventističku crkvu.

"Anđeli su još uvijek živi, i oni i dalje rade. Oni su pored nas," svjedoči Darron, koji je posjetio ovo selo nekoliko puta.

"Bog je rekao da će u posljednjim danima izliti Svetoga Duha, i ja mislim da mi to jasno vidimo u selu Jabosorem," kaže on.

Pomagala

- ◆ Pronađite na zemljovidu Papuu, Indonezija.
- ◆ Pogledajte Darrona na: bit.ly/Darron-Boyd.
- ◆ Pogledajte i slijetanje ovih misionarki: bit.ly/Yabosorem-arrival.
- ◆ Pronađite fotografije na: bit.ly/fb.mq.

Nevjerojatna priroda

Indonezija je jedino mjesto na planetu Zemlji na kojem živi golemi gušter ili zmaj komodo. Sumatra je, osim Bornea, jedino mjesto na kojem se mogu promatrati orangutani u divljini.

29. prosinca 2018.
Pas adventist!
Indonezija

Svi mještani sela trčali su do sletne staze, pjevajući i plešući, kad je pilot Gary Roberts (40) sletio u Sominku, selo u području Papue u Indoneziji.

Seljanima je bilo potrebno deset godina da posijeku drveće kako bi napravili sletnu stazu za njihovo planinsko selo. Garyjev misijski zrakoplov bio je prvi koji je tu sletio. To je bio veliki događaj.

Ali kad je Gary izašao iz zrakoplova, ljudi su ušutjeli. Prestalo je pjevanje i plesanje.

“Je li ovo avion adventista sedmog dana?” upitao je jedan čovjek.

Seljani su vidjeli znak troandeoske vijesti na repu zrakoplova.

Gary je bio iznenađen. Nije očekivao da ljudi iz Sominke, sela koje je ranije bilo dostupno samo vrlo dugim pješaćenjem, znaju za adventističku crkvu.

Taj čovjek mu je ubrzo rekao da mnogi od njih poštuju subotu. Razlog zbog kojega oni to čine je pas koji je adventist sedmog dana.

Adventist — pas?!

Ovaj događaj se odigrao prije nekoliko godina u jednom drugom selu kad su adventistički pastor Moses, i pastor laik po imenu Darius imali isti san iste noći. Ujutro je jedan rekao drugom: “Sanjao sam nešto sinoć.” Drugi je rekao: “I ja sam sanjao, ali nisam ti želio reći.” Obojica su u snu vidjela anđela, a on im je rekao: “Idite u Sominku.”

Ova dva čovjeka su krenula na put kojim su trebali pješaćiti tri dana kako bi stigli do Sominke.

Kad su stigli u selo, pozvali su ljude na evandeoska predavanja svake večeri sljedećih tjedan dana. Ta predavanja su se održavala na trijemu s druge strane sela. Ali tog prvog dana kad je trebala početi evangelizacija, pastor Moses se razbolio od malarije. Bilo mu je jako loše, i svi su rekli da će umrijeti.

“Ali ako mu bude bolje, doći ćemo na vaša predavanja.” rekli su.

Pastor Moses je cijelog dana bio bolestan. Ali negdje oko sedamnaest sati se odjednom osjećao dobro. Okupao se i izišao da propovijeda. Nakon toga se opet osjećao jako loše. To je tako trajalo cijelog tjedna. Bio je bolestan do sedamnaest sati, zatim bi se oporavio da propovijeda, i onda bi uvečer opet bio bolestan. Na tim predavanjima je rekao ljudima o suboti i upozorio ih je da ne jedu nečisto meso, svinjetinu. Meso divljih svinja je vrlo omiljeno jelo u planinama Papue.

Kad se tjedan propovijedi završio, pastor Moses je uputio poziv na krštenje. Nitko se nije javio.

Pastor Moses i Darius su se vratili vrlo razočarani. Pitali su se zbog čega su sanjali isti san, a nisu dobili nikakav plod svojeg rada.

U Sominki se život vratio u kolotečinu — sve do subote ujutro. Najbolji seoski lovački pas Dolbi je ustao i uputio se k sletnoj stazi. Njegov vlasnik i drugi seljani su pomislili da je nešto nanjušio, možda neku divlju svinju, tako da su ga pratili. Pas je otišao do prostora gdje je misionar propovijedao i sjeo. Seljani su se tome začudili.

Sljedeće subote se dogodilo isto. Pas je ustao, odšetao do prostora i sjeo.

Ali to nije bilo jedino čudno što je ovaj pas radio. Seljani su također primijetili da je on prestao jesti svinjetinu. Odbijao je loviti divlje svinje i druge nečiste životinje.

Seljani su počeli međusobno govoriti: “Dolbi je postao adventist sedmog dana. Ako on poštuje subotu, onda bismo i mi to trebali činiti.”

Mnogi seljani su počeli držati subotu i prestali su jesti nečistu hranu.

Pilot misionar Gary je bio uzbuđen kad je čuo ovu priču, pa je pozvao pastora Mosesa. Pastor je poslao Dariusa u selo kako bi pripremio ljude za krštenje.

Danas više od polovine sela, koje broji dvije stotine stanovnika, i djece, svetkuje subotu, a krstila se dvadeset i jedna osoba.

Dolbi i dalje odbija nečistu hranu. Seljani kažu da je on vrlo zdrav pas.

(Prilaganje dara uz glazbu)

Povjerenje u Boga

Bog nije uvijek odgovarao na Kaine molitve onako kako se ona nadala. Ona dolazi iz nekršćanske obitelji i o Bogu je naučila tek u adventističkoj školi. Kad je imala osam godina, molila se Bogu da izliječi njezinu majku od raka.

“Bila je u bolovima i patila je,” kaže Ka. “Molila sam Boga da je izliječi i da se ona osjeća bolje.”

U školi je učiteljica Lin rekla Kai da se moli i čita Bibliju.

“Moli se i vjeruj Bogu!” rekla je.

Učiteljica Lin se molila s djevojčicom svakog dana četiri mjeseca. Kad god je Ka osjetila potrebu da se moli, njih dvije bi kleknule i molile se. Ponekada se i cijeli razred molio s njom.

Majka nije davala nikakve primjedbe o molitvi, ali joj je bilo drago što njezina djevojčica dobiva ohrabrenje od školskih prijatelja i učiteljice Lin.

Djeca su pravila čestitke i poklone za Kainu majku. Na njezinoj omiljenoj čestitki je pisalo: “Razveseli se!”

Majka je bivala sve slabija.

Ka je rekla svojim prijateljima: “Ako je Božji plan za moju majku da ode i da ja živim bez nje, ja Mu moram vjerovati i imati puno povjerenje.”

Ipak, majka je umrla.

Ka je bila vrlo tužna i pitala se zbog čega je Bog dopustio da njezina majka umre. Ali, kako je vrijeme prolazilo, saznala je i naučila više o Bogu.

“Naučila sam da Bog doista najbolje zna što je dobro za mene, i On zna što će se dogoditi u budućnosti,” kaže ona. “Ja Mu vjerujem.”

Danas se Ka moli čim ustane, kao i prije spavanja. Moli se svakoga dana u školi.

“Zahvaljujem Bogu što dovodi učenike u školu i molim Ga da pošalje svete anđele da čuvaju svakoga od nas,” kaže ona.

Učinite prije trinaeste subote

- ◆ Pošaljite podsjetnike roditeljima da će biti poseban program trinaeste subote i ohrabrite njih i djecu da 29. prosinca donesu svoj poseban misijski dar.
- ◆ Podsjetite sve da je njihov misijski dar zapravo dar koji pomaže u širenju Božje riječi po cijelom svijetu, i da jedna četvrtina dara ide izravno za projekte u Južnoj azijskopačičkoj diviziji. O projektima je bilo riječi na samom početku *Vijesti iz svijeta* (na stranici 4).
- ◆ Pogledajte Garyja na: bit.ly/Gary-Roberts.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

TAJLAND

Videnje Boga 5

Zanemarena prijateljica 8

Molitva za roditelje 11

Otac se razbolio 14

KAMBODZA

Liječnici u nevjerici 17

ISTOČNI TIMOR

Oprost za pokušaj ubojstva 20

Nadnaravna munja 23

Čuvari u bijelom 26

FILIPINI

Mačka na molitvi 29

INDONEZIJA

Jaka svjetlost 32

Gospodar mora 34

Knjiga koja svijetli 37

Pas adventist! 40